

Στο Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης

Έκθεση Τρεις γυναίκες συνομιλούν με εικόνα και λόγο

Έργο της Κάρολιν Μέι...

...και της Φωτεινής Παπαχατζή

Υπάρχει η φωτογραφία όπως την γνωρίζουμε. «Στατική εικόνα που μεταφέρει μια πραγματικότητα υπαρκτή», είναι η περιγραφή που της δίνει η Συραγώ Τσιάρα, προϊσταμένη-επιμελήτρια στο Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης. Όμως υπάρχουν και άλλες χρήσεις της, όπως διαπίστωσε παρακολουθώντας την εξέλιξη της δουλειάς τριών γυναικών φωτογράφων.

Του Κώστα Μαρίνου
marinos@makthes.gr

Ετσι προέκυψε η ιδέα μιας κοινής έκθεσης, η οποία εγκαινιάζεται την Παρασκευή 11 Μαΐου στο Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης. Τίτλος της «Πέρα από τα όρια του βλέμματος» και παρουσιάζει ενότητες έργων της **Μαρίας Πασχαλίδου**, της **Κάρολιν Μέι** και της **Φωτεινής Παπαχατζή**.

«Και οι τρεις καλλιτέχνιδες δουλεύουν πέρα από την επιφάνεια, σε ένα βαθύτερο επίπεδο», λέει η **Συραγώ Τσιάρα**, η οποία επιμελήθηκε την έκθεση μαζί με τη **Δόμνα Γούναρη**.

Στην κεντρική αίθουσα η **Μαρία Πασχαλίδου** παρουσιάζει την εγκατάσταση με τίτλο «Αυθαιρεσία». «Είναι φωτογραφίες από κτίρια, όπου η ανθρώπινη πα-

ρουσία δεν είναι ορατή, εκτός από κάποιες σκιές. Όμως το βασικό στοιχείο του έργου είναι ότι υλοποιείται με την επενέργεια του θεατή, αφού υπάρχει ένα πρόγραμμα στον υπολογιστή που συνδέει εικόνες με κάποιες λέξεις και ανάλογα με το ποιες θα χρησιμοποιήσει ο θεατής αλλάζει και η εικόνα».

Η σύνδεση ενός κειμένου με την εικόνα ισχύει και για τις φωτογραφίες της

«Από τις παραγωγές μας έχει κοπεί ένα... μηδενικό, δηλαδή ενώ κάναμε εκθέσεις με 30.000 ευρώ, τώρα πρέπει να τις κάνουμε με 3.000», αναφέρει η Συραγώ Τσιάρα. Όμως η προσπάθεια δεν σταματά, και συνδυάζεται με αναζήτηση άλλων λύσεων και μια από αυτές είναι μια διαδικτυακή παραγωγή, ή μάλλον η δημιουργία μιας ψηφιακής πλατφόρμας

Κάρολιν Μέι. Τίτλος της ενότητας που παρουσιάζεται «The Killing Pictures», που σε πρώτη ματιά είναι τοπία, ίσως σκοτεινά. Όμως υπάρχει ένα άλλο επίπεδο ανάγνωσης. «Είναι τόποι ομοφοβικών εγκλημάτων που έγιναν σε πάρκα του Λονδίνου και το έργο ερμηνεύεται σε συνάρτηση με το εννοιολογικό του περιβάλλον», αναφέρει η Συραγώ Τσιάρα. Ο λόγος στην περίπτωση της Κάρολιν Μέι είναι η προεργασία που έκανε αναζητώντας στοιχεία στα ανακριτικά γραφεία του Λονδίνου.

Στην περίπτωση της Φωτεινής Παπαχατζή ο λόγος ακούγεται στο βίντεο που προβάλλεται μαζί με τις φωτογραφίες εκδιδόμενων γυναικών στην πόλη Σαλ-

βαδόρ ντε Μπαία της Βραζιλίας. «Στην ενότητα Elevador η Παπαχατζή κάνει υποκείμενο το αντικείμενο της φωτογράφισης της βάζοντας στο επίκεντρο τον λόγο της καθημερινότητάς τους», λέει η κ. Τσιάρα, προσθέτοντας ότι και στις τρεις ενότητες «υπάρχει μια συνομιλία ανάμεσα στην εικόνα και τον λόγο. Η εικόνα είναι βεβαίως από μόνη της μια αφήγηση, αλλά στην περίπτωση αυτή έχουμε μια διακειμενικότητα, άλλους δηλαδή λόγους που συμβάλλουν στη συγκρότηση του έργου». Αυτό το κοινό στοιχείο έδωσε και την ιδέα να παρουσιαστεί η έκθεση στο πλαίσιο της Φωτομπιενάλε που φέτος έχει ως θέμα τον «Λόγο».

ΤΕΧΝΗ ΣΕ ΚΑΙΡΟ ΚΡΙΣΗΣ

Με αυτήν την έκθεση το Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης συνεχίζει την πορεία του, αλλά ξεπερνώντας πολλές δυσκολίες που δημιουργεί η περικοπή του προϋπολογισμού του. Είναι χαρακτηριστικό αυτό που αναφέρει η Συραγώ Τσιάρα: «Από τις παραγωγές μας έχει κοπεί ένα... μηδενικό, δηλαδή ενώ κάναμε εκθέσεις με 30.000 ευρώ, τώρα πρέπει να τις κάνουμε με 3.000». Όμως η προσπάθεια δεν σταματά, και συνδυάζεται με αναζήτηση άλλων λύσεων και μια από αυτές είναι μια διαδικτυακή παραγωγή, ή μάλλον η δημιουργία μιας ψηφιακής πλατφόρμας, όπου με κριτικά κείμενα επιμελητές του μουσείου θα παρουσιάζουν το έργο νέων ελλήνων εικαστικών, με στόχο να το γνωρίσουν και στο εξωτερικό. «Θα είναι η απάντησή μας σε καιρούς κρίσης», είναι το σχόλιο της κ. Τσιάρα για μια πρωτοβουλία των επιμελητών, οι οποίοι ανέλαβαν να παρουσιάσει ο καθένας τους δέκα καλλιτέχνες.